

1-7-1981

Deto

Deto-trainer
Arend Steunen-
berg geflan-
keerd door zijn
nieuwe spitsen
Jan Bonke
(links) en Hans
Polko.

Voetbal mag dan wel 't opium voor de massa zijn, er zijn ook trainers die er flink aan zijn verslaafd. Arend Steunenberg van Deto bijvoorbeeld. Het aardige van de Almeloër is dat hij daarbij een nogal ongebruikelijk beeld laat zien. De ene keer leeft hij in een roes, een dag later is hij echter zo nuchter als een volbloed Tukker.

„Maar hoe gek ik ook op voetbal ben, ik ben wel bij machte om op tijd de dingen op een rijtje te zetten”, aldus Steunenberg. „Zo vind ik dat we verleden seizoen een rotjaar hebben gehad, ondanks het feit dat we qua puntenaantal (28) een van de betere competities hebben gedraaid. Zo is het wel, maar het is allemaal niet van harte gegaan. Er was geen eenheid in de groep, bepaalde figuren liepen de kantjes er af wat tot gevolg had dat er wrevél bij anderen ontstond.

Daarnaast was er ook geen organisatie in het veld en was de discipline maar zo zo. Als ik nog twee jaar, zoals de bedoeling is, bij Deto door wil gaan dan moet ik wat van mijn eigen ik gaan afkappen. Het laatste jaar is het met mijn persoontje duidelijk wat minder gegaan. Ik run in m'n eentje het hele eerste elftal en dat is niet goed. Het is wel m'n eigen schuld. Toen ik hier begon heb ik gezegd dat ik de toenmalige leider van de selectie er niet bij wilde hebben. Dat gaat met ingang van de nieuwe competitie veranderen. Cor van Leeuwen gaat dat nu doen. Een tegenpool van mij, rustiger en wat minder impulsief. Denkt ook

wat langer na voor hij wat zegt, ik denk dat hij de juiste man voor mij is. Nee, ik vind dat wanneer je op niveau bezig bent je ook flink wat zelfkritiek moet hebben, in de spiegel moet durven kijken”.

Arend Steunenberg blaast even uit, alsof hij wat hij zojuist heeft gezegd in zijn geheugen wil opslaan. Dan komt Hans Polko die te elfder ure bij Deto onderdak vond, ter sprake. Een voetballer van wie Steunenberg ooit heeft gezegd dat hij die nooit in zijn team wilde hebben.

„Of ik van m'n geloof ben gevallen? Ik heb inderdaad wel eens gezegd dat ik hem vanwege z'n gedrag en zo er niet bij wilde hebben, maar ik heb ook ooit eens gesteld dat Polko een ruwe diamant is. Ik hoorde dat hij naar Enter Vooruit zou gaan, waarop ik vervolgens in een gesprek zo brutaal was om hem voor Deto te vragen. Waarom? Verleden jaar had ik een goede voetballer, Chris Weustink, die het echter niet heeft waargemaakt. Polko is geen begenadigde voetballer, maar wel iemand die er in elke wedstrijd vol tegen aan gaat. Daarbij denk ik ook nog aan Hannes Lalopua. Bij ons speelde hij zonder al te veel moeite elke keer de sterren van de hemel, bij Heracles is hij echter naar een bedenkelijk peil teruggevallen. En bovendien heeft Polko nog altijd een flink stuk ervaring. De tweede paal opzoeken, dat soort dingen mis ik bijvoorbeeld in mijn elftal. Maar nogmaals, René Klunder

meldde zich verleden jaar bij Deto maar heeft ook eerst een half jaar op de bank gezeten. Hetzelfde geldt voor Polko, hij moet het wel allemaal eerst waarmaken”.

Steunenberg neemt vervolgens op eigen initiatief weer plaats voor de spiegel. Dat hij het afgelopen seizoen zelf wat te kort is geschoten zit hem allerm minst lekker. Hij belooft beterschap. „Ik ben van mening dat ik verleden jaar te weinig periodiek heb geëvalueerd over de randverschijnselen die negatief op het voetbal van Deto hebben gewerkt. Dat komt misschien ook wel doordat ik nogal sterk ben geïnteresseerd in de mens achter de speler en dat ik me met andere aspecten wat te weinig heb ingelaten. Bijvoorbeeld met de verantwoordelijkheid van de spelers. Misschien dat een erg autoritaire trainer die ver boven de groep zou staan Deto kampioen zou maken, ofschoon de jongens, toen ik ze hierop wees, dit hebben tegengesproken. Maar ik denk wel dat ik m'n spelers te veel ruimte laat.”

„Dat zie je bijvoorbeeld aan het werk dat ik bij Deto verzet. Het accent ligt niet op de trainingsarbeid maar op de disciplinaire arbeid. Wat dat betreft kun je rustig stellen dat er maar bitter weinig kritische voetballers (en trainers) zijn. Spelers willen zich vaak verschuilen, als trainer kun je dat niet. Je moet dan niet bang zijn om bij jezelf te rade te gaan. Hoeveel van mijn collega's steken nou de hand in eigen boezem?”.